

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Divi Bambergenses S. Henricvs Imperator S. Kvnegvndis
Imperatrix S. Otho Episcopvs**

Gretser, Jacob

Ingolstadii, 1611

III. De secunda profectioe S. Ottonis ad Pomeranos Apostatas.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41527

*Diuinitus of-
fertur ei nauicula.*

Othonis absoluit me: sed quomodo tanta maris spatia sine nauis transibo? Hæc animo voluens in tetra noctis silentio, aspexit modicam coram se nauiculam littoribus sine vectore appulsam, in qua non nisi vnus homo gnarus & exercitatus in his, vehi posset: quam sine cunctatione ingressus, pelago se committit, sola fide munitus, & hæc secum reputans: *Satius duco in profundo mari, si sic necesse est, introire, quam denudò cruentas hostium manus incidere: qui, si me, quod absit, in hoc littore comprehenderit, nouis & inauditis cruciatibus laniatum crudeliter strangulabunt.*

** Interire.*

*Sine remige
transfertat.*

Venit Stetinæ.

*Liberationis
sua modum ex-
ponit.*

Sed adscendente eo in nauiculam statim Dominus ventum validissimum misit in mare, qui eum sine mora ad litem Stetinensium ciuitatis sine remige perduxit. Egressus ad terram, cum lacrymis Deo omnipotenti, & beatissimo Patri suo Ottoni debitas gratiarum actiones exsoluit, maximoque ciuium suorum gaudio & admiratione susceptus, omnem iacturam & ereptionis suæ ordinem eis exposuit: qui etiam in testimonium miraculi huius, nauiculam ipsam in portam Urbis introitu suspenderunt. Sed à malis incitati sacerdotibus, legationem pij Doctoris sui spreuerunt in eodem errore durantes, quoad vsque Præsul ipse denudò eos visitans, ad viam veritatis reuocaret. Quod, quo ordine factum sit, subsequens narratio declarabit.

De secunda profectioe S. Othonis ad Pomeranos Apostatas.

CAPVT TERTIVM,

Ebbo.

gitur electus Dei Pontifex audiens inimicum bono semini zizania supereminasse, non est passus Stetineses claudicare in duas partes, Domino & idolis seruiendo; sed, petita benedictione à Domino Apostolico Honorio, & serenissimo Rege Lothario, Barbarorum fines rursus adire disposuit, tam pro Apostatis ad sinum Ecclesiæ reuocandis, quam etiam pro alia gente, videlicet

*Anno Christi
1128.*

deficit *Noim* dicta, quæ necdum nomen Christi audierat iugo fidei subigenda.

Præparatis itaque paterna prouisione abundanter vitæ necessariis, pluribus etiam verbi ministris & cooperantibus, religione & industria pollentibus, accitis, in Cœna Domini sacratissima, mox post confessionem Chrismatis & Missarum solennia deuotè peracta, ieiunus ac sandaliis, sicut altari adfiterat, ornatus, elato Crucis vexillo, iter prædicationis arripuit, iuxta quod scriptum est; *quàm speciosi pedes Euangelizan-*

*Altero S. Otho-
nis in Pomerania
profecit.*

Rom. 10.

tium bona.

Omnibus ergò filiis suis amantissimum patrem lacrymis prosequentibus, & prospera ea supplici affectu imprecantibus, ipse fide armatus, & galea salutis munitus ciuitatem inimici expugnare ac destruere aggressus, primam mansionem habuit in curia Babenbergensis Ecclesiæ, quæ Grounze dicitur, vbi authenticum *Mandatum suis, more solenni, celebravit. Sequenti verò die post officii & sepulturæ Domini celebrationem, inde digressus ad urbem antiquam, vocabulo Kirchberg deuertit: vbi Sabbathum sanctum Paschæ & ipsam Dominicæ Resurrectionis diem summa deuotione peregit. Feria secunda Paschæ monasterium nouiter à se constructum Regenherstorf expetiit, quod & feria III. Paschæ in honore S. Ioannis Baptistæ debita cum veneratione dedicauit, multum se iterque suum beato Ioanni, intimo Patrono suo, commendans.

** Intelligit pe-
dum lotionem
die Cœna Do-
mini feri con-
suetam.*

Post hæc tota Paschali hebdomada, in possessionibus Ecclesiæ Schidingen & Mucheln, pro necessariis vitæ sumptibus aggregandis, occupatus, insignem illam Saxonix metropolim Magdeburg adiit, vbi à dilecto suo *Noriperto Archiepiscopo honorificè susceptus est. Sed quia semper gloriam sequitur æmulatio, idem Archiepiscopus cernens eum de tam longinqua regione ad officium prædicationis superuenire, & pudore actus, quod ipse in ciuitate gentium Barbararum posset, nihil tale aggredi præsumpsisset, inuidia stimulâte, pium doctorem aliquandiu retardare voluit. Sed ipse feruens in spiritu, nullatenus à bono proposito reuocari potuit.

** Norberto.*

Itaque

** Havelber-
gensis.
† Episcopium.*

*Solenitas Eth-
nica. Desflo
Gerouito infra,
cap. 8. forte le-
gendum Hero-
uito.*

*S. Otho Domi-
num loci obiur-
gat ob toleratā
idololatriam.*

*S. Othonis con-
cilio ad Havel-
bergenses.*

*Fructus concio-
ni.
Munera data
VVitikindo.*

Itaque petita ab eo benedictione, postera die, * Abelber-
gensis † Episcopatum petiit, quod tunc paganorum crebris
incurtionibus ita destructum erat, vt Christiani nominis vix
tenues in eo reliquiae manserint. Nam ipsa die aduentus eius
ciuitas vexillis vndique circum posita, cuiusdam idoli Gerouiti
nomine celebritatem agebat. Quod vir Domini vt aduertit,
corde tenus pro tali errore compunctus, vrbis mœnia ingredi
recusauit. Sed, ante portam consistens, VVitikindum eius-
dem loci Dominum, accersiuit; & cur hanc idololatriam ex-
erceri pateretur, obiurgauit: qui protestatus plebem Archie-
piscopo suo Noriperto rebellem, eò quòd duriori seruitutis
iugo eam subiugare tentaret, nullo modo cogi posse fateba-
tur, vt ab eo doctrinæ verbum susciperet. Sed prius mortis
occasum, quàm seruitutis huiusmodi onus subire paratam
esse. Ideò verò idem VVitikindus supplicabat Episcopo, vt
eidem ciuitati errorem suum pandere ne abnueret, dicens;
monitis eius multo ardentibus plebem, quàm Archiepiscopi
sui iussionibus obedire: qui stans in edito ante portam ciui-
tatis; omni populo coadunato, Verbum salutis prædicabat,
& abdicationem huius sacrilegæ celebritatis facillè apud eos
obtinuit, protestantibus, etiam, baptismi gratiam sub alio
Archiepiscopo prompta voluntate suscepturos. Pius verò
prædicator eidem VVitikindo magnam auri quantitatem &
coniugi eius Psalterium preciosum, solita vsus benevolentia
tribuit: ibique diuersa itineri necessaria cum triginta plau-
stris comparauit.

Deinde à VVitikindo exquirere cœpit, si ducatum sibi per
regionem suam, sicut in Merseburgensi oppido, coram glorio-
sissimo Rege Lothario ei sponderat, præbere paratus esset:
qui abnuens, respondit, eum per terras hostium suorum pau-
lo post transiturum, ideoque ducatum ei præbere non posse,
ne fortè satellites sui ab eisdem hostibus capti & iugulati in-
terirent. Tum Pater amabilis, fortissima Dei manu super se
inuocata, cœpti itinervis cursum aggressus est.

Erat illic vastissima silua, quâ diebus quinque transmissâ,
venit ad stagnum miræ longitudinis, vbi homuncionem par-
uū

tra insidentem nauiculæ contemplatus, copiosam ab eo piscium multitudinem comparauit; sed ipse, mirum dictu, argento multo, aliisque speciebus sibi propositis, nihil precij, nisi tantum sal accipere consensit. Dicebat enim se septennio panem non gustasse, sed piscibus tantum & aqua stagni illius vitam alere inopem. Siquidem capta à Duce Poloniæ Prouinciâ, ipse cum vxore sua fugiens, securi & ascia sua assumptâ, paruam in medio stagni ipsius planitiem inuenit: ubi ædificata domuncula, securè habitabat, tantamque siccatorum piscium multitudinem æstiuo tempore congregabat, vt tota hieme superabundaret: quibus etiam condiendis non paruam salis quantitatem à bono prædicatore coëmit.

*Piscator pro
Sondrii pisci-
bus salem petiit,
repudiatis nū-
mis; Et qua-
re.*

Erat etiam illic barbarorum natio, quæ *Morim* vocabatur. Hæc, auditâ beati Præsulis opinione, vtrò se fidei Sacramentis ab eo imbui expetebat: sed ipse vt vir prudens & sagacissimi ingenij, ad Noripertum, Archipræsulem suum, eos dirigebar, dicens; illicitum esse super alienum fundamentum ædificare, se potius ad remotiores gentes, edicto Domini Papæ & literis VVortizlai Ducis Pomeraniæ euocatum. At illi; Magdeburgensem se nolle sequi protestantes: quia grauisimo seruitutis iugo eos opprimere niteretur, ei, tanquam pio Dei seruo ceruicem cordis humiliter submittere, & dictis eius per omnia obedire pollicentur. Quorum deuotionem intuens, benignè respondit, se quidem interim ad gentes sibi commissas tendere; sed post eorum conuersionem, si in hac voluntate persisterent, auctoritate & permissu Domini Papæ, atque voluntate & consensu Noriperti Archiepiscopi, eos impigrè visitaturum.

*Saxones subie-
ti Archiepisco-
po Magdebur-
genſi petunt ba-
ptismum à S.
Orthone.*

